

הוכן ע"י כולל עיין הדר

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

בבא בתרא דף ק"ע ע"א

מה סברת רבי ורשב"ג באותיות – שטרות, האם נקנות במסירה?

אליבא דרבי	אליבא דרשב"ג	
נקנות	אין נקנות	לרב דימי
נקנות	נקנות	לאביי ורבה

שטר שאין עליו עדים, או שיש עליו עדים פסולים, ויש לו עדי מסירה כשרים, מה דינו?

כשלא חתמו בו כלל	כשחתמו בו עדים פסולים	
כשר	פסול	לרבי – ר' אלעזר
פסול	פסול	לרשב"ג – ר' מאיר

מלוה ולוה האדוקים בשטר, מה דינו [לצד דלא אמרינן איפוך]?

כשהשטר לא מקויים – אבל מודה לזה שכתבו	כשהשטר מקויים	
צריך לקיימו, ואם לא אינו גובה כלום	יחלוקו	לרבי
יחלוקו	יחלוקו	לרשב"ג

אליבא דרשב"ג שאמר שנדון בחזקה, האם הכוונה שנדון גם בחזקה, או הכוונה שנדון בחזקה ולא בשטר?

האם נדון בשטר	האם נדון בחזקה	
לא נדון ¹	נדון	לרב דימי, אביי, רבינא ואיבעית אימא הא'
נדון ²	נדון	לאיבעית אימא לברר וכו'

¹ לרב דימי משום שס"ל לרשב"ג שאין אותיות נקנות במסירה, ולאביי ס"ל לרשב"ג דעדי חתימה כרתי וכאן חתום קרוב ופסול, ולרבינא משום שמיירי בשטר שאן בו עדים, ולאיבעית אימא מיירי בשטר שאינו מקויים.

² לתירוץ זה בא רשב"ג לחדש שאפי' שאמר שיש לו גם חזקה וגם שטר, סגי לידון בחזקה בלבד, ולא צריך לברר את כל טענותיו. אולם ודאי שאם יביא שטר בלבד יועיל.

הוכן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

בבא בתרא דף ק"ע ע"ב

לתנאים דלהלן, הפורע מקצת חובו, מה דינו?

האם יכול המלוה לכוף ללוה להחליף לשטר	האם יכול המלוה לכוף ללוה לכתוב שובר	
לא	כן	לר' יוסי
כן ³	לא	לר' יהודה

אמר רב הונא אמר רב אין הלכה כר' יהודה וכו', אלא ב"ד קורעין את השטר וכותבין, מה היא סברת ר' יהודה שעליה נחלק רב? [תד"ה אין].

מזמן ראשון	מזמן שני	
אין כותבים ⁴	כותבים	להו"א דרב נחמן
כותבים ⁵	אין כותבים	לרב הונא

לס"ד דרב נחמן שרב סובר שאליבא דר' יהודה כותבין מזמן שני, מה הדין לר' יהודה בשטר שנמחק? [תד"ה אין].

מזמן ראשון	מזמן שני	
לר' יהודה: אין כותבים ⁶	לרב: אין כותבים לר' יהודה: כותבים	לת"י א' דתוס'
כותבים ⁷	אין כותבים	לת"י ב' דתוס'

³ ומבואר בברייתא שר' יהודה ס"ל שיכול להחליף את השטר אפי' בעדים בלי ב"ד. ועל זה אמר רב לפירוש רב הונא, שאין הלכה לא כר' יהודה ולא כר' יוסי, אלא צריך להחליף את השטר דוקא בב"ד, ורב תנא ופליג. ועיי' רשב"ם ובטבלא הבאה.

⁴ והבין רב נחמן שזו סברת רב ברבי יהודה שאין לכתוב מזמן ראשון, והבין כן מזה שאמר ר' יוסי לר' יהודה: ולא ירע כוחו של זה, ומשמע שר' יהודה באמת כן מגרע כוחו והיינו שיגבה רק מזמן שני. ועל זה נחלק רב על ר' יהודה ואומר שגובה אפי' מזמן ראשון. ושאל רב נחמן את רב הונא האם יודע רב את הברייתא שמפורש בה שר' יהודה גייס ס"ל שמזמן ראשון, דלכאורה לפי ברייתא זו אין לו מה לחלוק.

⁵ וענה לו רב הונא שרב ידע את הברייתא הזו שכן ס"ל לר' יהודה כמותו לכתוב מזמן ראשון, אלא שהוא חולק עליו בענין אחר, דר' יהודה היקל לכתוב כן בלא עדים, ולרב צריך דוקא ב"ד.

⁶ ר"ל דרב מעמיד הסוגא שם אליבא דנפשיה בזמן ראשון, ואליבא דר' יהודה בזמן שני

⁷ ר"ל לת"י השני ס"ל לרב שר' יהודה מחלק בין היכא שנמחק שאין זה דומה למוקדם כיון שב"ד עצמם כותבים אותו אפשר לכותבו מזמן ראשו לבין כאן שהעדים כותבים ולכן הוא מזמן שני. ולת"י השלישי ס"ל שכאן שכותבים שטר חדש דומה יותר למוקדם ולכן ס"ל לר' יהודה שאינו אלא מזמן שני, משא"כ שם שהוא במקום השטר שנמחק.